

Протокол

№

гр. София, 17.06.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 17.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2333** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 13.48 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ [фирма] – редовно призован за днешното съдебно заседание, представлява се от юрк. Г., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА ОТ ДИСКРИМИНАЦИЯ – редовно уведомен за днешното съдебно заседание, се представлява от юрк. Б., с пълномощно по делото.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА [фирма] – редовно призована за днешното съдебно заседание - същата е призована чрез залепване на уведомление на входната врата на адреса.

На основание чл. 137, ал. 6, изр. 2-ро АПК на заинтересованата страна е назначен особен представител на разноски на оспорващия, а именно адв. П. П. от САК. Същата е нередовно призована за днешното съдебно заседание, явява се в залата.

АДВ. П. – Не възразявам по хода на делото.

ЮРК. Г., ЮРК. Б. – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като съобрази липсата на процесуални пречки

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата от [фирма], без приложени към нея писмени доказателства и без направени доказателствени искания.

ДОКЛАДВА постъпилата административна преписка.

ЮРК. Г. – Поддържам жалбата. Не възразявам по приемане на административната

преписка. Нямам доказателствени искания. Няма да соча нови доказателства.

ЮРК. Б. – Оспорвам жалбата. Нямам доказателствени искания. Няма да соча нови доказателства.

АДВ. П. – Оспорвам жалбата. Моля да приемете представените с нея доказателства. Нямам искания по доказателствата.

СЪДЪТ, по доказателствата и доказателствените искания

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представената от ответника административна преписка.

С оглед изявленията на страните в днешно съдебно заседание и като намери спора за изяснен от фактическа страна, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

ЮРК. Г. – „Т. Б.“ не оспорва факта, че пред входа на обекта, находящ се в [населено място], пл. „Баба Г.“ № 5 има стъпало, препятстващо достъпа на хора с увреждания. Според КЗД в обжалваното решение това правно задължение е на „Т. Б.“ като наемател на обекта. Посочен е текста на чл. 9, т. 2, б. б от Конвенцията за правата на хората с увреждания. Посочено е самото правно задължение съгласно т. 2, като държавите страни по Конвенцията предприемат правни мерки. Самата б. „б“, която представлява мярка не е правно задължение, въпреки че в обжалваното решение самата мярка е посочена именно като правно задължение на „Т. Б.“. В търговския регистър са посочени около 5-6 вида услуги, които предоставя дружеството заинтересована страна. Не е ясно на какво КЗД прави разграничаване, за да ангажира отговорността на „Т. Б.“. Мерките, касаещи идентифицирането и премахването на такива пречки са в чл. 9, т. 1, б. „а“ от Конвенцията. Оказва се, че КЗД е посочила правно основание, което нито има правно отношение към „Т. Б.“, нито към настоящия случай. В задължение на правното си задължение за имплементирани в чл. 9 мерки и изисквания България е имплементирала същите мерки в глава 4, раздел 4 от ЗХУ. Именно на този раздел „Т. Б.“ се позовава в своя защита в производството пред КЗД, но тези възражения на „Т. Б.“ не бяха обсъдени от КЗД. В обжалваното решение няма нито дума за възраженията на „Т. Б.“. Специално чл. 55 от ЗХУ задължава собствениците да приведат строежите в съответствие с изискванията за достъпна среда – Наредба 4 от 14.07.2009 г. Тя е отменена на 13.03.2021 г., но е била в сила по време на произнасяне на обжалваното решение. Чл. 55 от ЗХУ посочва като адресат собствениците на сгради и доколкото тези собственици са задължени да приведат сградата в съответствие с Наредба № 4, именно там е уредена рампата. Съответно за преодоляване на това стъпало задължен е собственика „Н. И.“. Необсъждането на това възражение представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като преди издаване на акта КЗД трябва да обсъди възраженията на „Т. Б.“, а е съществено нарушение, защото при обсъждане КЗД би стигнало до различен правен извод, а именно да ангажира отговорността на собственика, вместо на „Т. Б.“. Решението е в пълно противоречие на чл. 55 от ЗХУ. Всички норми на раздел 4 от ЗХУ не споменават абсолютно нищо за наемателите. Най-вероятно това е житейски оправдано, тъй като може още следващия

месец наемателят да не е вече в обекта. Предходният наемател е използвал рампа, като си я е взел при напускане. Диспозитивът на обжалваното решение също е в противоречие с целта на закона. КЗД предписва на „Т. Б.“ поставянето на телескопична мобилна рампа. Такова съоръжение няма. Уредена е в чл. 16 от Наредба № 4, споменава се също и в чл. 17. От анализа на тези разпоредби става ясно, че рампата е винаги стационарно неподвижно съоръжение. Винаги е неподвижна рампата, мобилна няма. Считаю, че тази рампа противоречи на целта на закона. Целта на закона е хората с увреждания да се придвижват самостоятелно и без чужда помощ, а КЗД задължава „Т. Б.“ да постави звънец, но това е за да сигнализира, че имат нужда от чужда помощ. Може да се възрази че обстановката не позволява да се постави рампа съгласно изискванията на Наредба № 4, но ЗХУ е предвидил в чл. 57, ал. 2. Прилагането на тази възможност се определя в доклада за резултатите за обследване по реда на Наредба № 176 а от ЗУТ. Такова не се прави. Това е Наредба № 5, а самото обследване се извършва от консултант или проектант. Този ред не е спазен и КЗД няма компетентност. Не е възникнало правно задължение от посочения текст. Постановила е обжалваното решение в противоречие с чл. 55 от ЗХУ, постановила е поставянето на съоръжение, което не съществува в българското законодателство. Моля да постановите решение, с което да отмените изцяло Решение № 160 от 03.02.2021 г. на КЗД. Претендирам разности, за което представям списък.

ЮРК. Б. – Моля да оставите жалбата без уважение, тъй като не са налице отменителните основания по чл. 146 АПК. Видно от представената преписка и изясняване фактичката обстановка при съставяне на акта са спазени законовите изисквания съгласно чл. 66 от ЗЗД. Решението е издадено от компетентен орган в рамките на неговата власт, поради което моля да го оставите в сила като правилно и законосъобразно, а жалбата без уважение. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

АДВ. П. – Моля да оставите без уважение предявената жалба. Същата е допустима, но атакуваното решение е постановено от компетентен орган КЗД в изпълнение нормата на чл. 54 от ЗЗД. Решението е издадено в изискуемата форма, не са налице допуснати съществени нарушения на производствените правила. КЗД е изяснила релевантни за случая факти, обсъдила е становището, както на „Т. Б.“, така и на представляваното от мен дружество и се е произнесла мотивирано след преценка на събраните доказателства. Считаю, че ирелевантна се явява собствеността на сградата. Представляваното от мен дружество няма задължение да поставя рампа, тъй като не упражнява дейност в този офис. Подробни съображения излагам в писмени бележки, които представям.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14.07 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: